

סגן שירון ואשתו
כבר

שני נושאים

במהדורה אחת

עורך מהדורת החדשות בערבית שבת ה' אחרון, **דניאל פאר**, נשבע בפני כל מי שהיה מוכן להקשיב לו, כי לא היתה לו כל כוונה בשידור שתי ידיעות במהדור זה, על שני נשיאי ישראל. במהדורת החדשות נמסרה ידיעה על ה' תקציב המנופח של לישיבת הנשיא **אפי ריב קציר**, ומיד לאחר ההקדמה כתב בה בה צולם הנשיא לשעבר **זלמן שז"ר** בבית החולים פוריה. לעומת תוכן הידיעה על הנשיא קציר, עוררה הכתבה על שז"ר אהדה רבה לנשיא לשעבר, שהצניע לכת.

מוזכיר המזכיר

תדחה הופעתה

מזכירתו של מנכ"ל הטלוויזיה **ארנון צוקרמן**, **ברוריה זימרון**, המסיימת בימים אלה קורס קריינות־רצף, תיאלץ לדחות את הופעתה על המסך הקטן. לי אחר השעוריה שפרצה בבניין הטלוויזיה בעיקבות גילוי של העולם הזה על הפרוטקציה בבחירת קריינות־רצף, בי קש צוקרמן מברוריה, עמה הוא שרוי ביחסי ידידות. להסכים לדחות את הופעתה הבכורה שלה כקריינית, הבטיח לה שבי

קריינית זמרון
עוד לא

עוד חודשים אחדים תהיה לקריינית־רצף מן המניין.

חופשת מולדת

לחיים יבין

חיים יבין הגיע ארצה ל-10 ימי חופש-שתימולדת. השמועות שנפוצו כאילו הוא יבין לארץ כדי לנסות להשתלב בסידרת המינויים החדשים, הוכחשו. ביום השלישי האחרון נערכה לכבוד יבין, מסיבה בביתו של **צבי גלי**, בה השתתפו חברי מערכת החדשות ונשותיהם. למסיבה הוזמנו רק חברי מערכת החדשות. לא הוזמן אף אחד ממנהלי ה' טלוויזיה.

טלוויזיה

מאחורי המסך

האם יתמונה מוזכיר?

לרשות השדר?

למרות שכבר ברור מי יהיה סגן־מנהל הטלוויזיה, (ראה להלן), עדיין לא ברור מי יהיה מנהל רשות השידור כולה. שר התעמולה **שמעון פרס** בקש מהמנהל הפרושי, **שמואל אהמון**, לדחות את פרישתו בשבועות מספר, כדי לאפשר לשר לבדוק את המועמד הרצוי.

למרות שממקורות גלי צה"ל הודלף לי עיתונים כי רבים סיכויו של מפקד הת' הנה הצבאית **יצחק לבני** להיות המנהל, אין פרס רוצה בליבני. המועמד שהעדיף פרס היה שגריר ישראל לאו"ם, **יוסף**

מועמד בניתן
אולי

תקווה, המקורב לרפ"י, אולם תקוע הר' דיע שאינו רוצה בתפקיד. נראה כי המר' עמדות הריאלית ביותר היא של השגריר **אשר** (אתחור) **בן־נתן**, גם הוא איש רפ"י, שם נוסף שהוזכר הוא שמו של אל"מ (מיל) **נחום פונדק**, מי שהיה ראש־המועצה המקומית ערד, וממקורביו משה דיין.

גם מצידו של **חנוך גיבתון**, מנכ"ל משרד התיירות ומי שהיה מועמד בזמנו לתפקיד זה, היו גישושים כלפי פרס, אך השר הודיע למקורביו של גיבתון כי אופן מוחלט כי לא יסכים לקבלו.

דו שילון

סמוכ"ל הטלוויזיה

ראש מערכת־הספורט של הטלוויזיה, **דן שירון**, עומד להתמנות כסגן־מנהל הטלוויזיה. לדן הובטח גם כי ימשיך ל' פקח על מדור הספורט, אותו הקים ועיצב בטלוויזיה הישראלית.

על משרת סגן־מנהל־הטלוויזיה הת' חרו מאחרי הקלעים דן שילון ו**אלי ניסן**, הידוע כחביבו של המנכ"ל, אולם הוועד המנהל החליט לבכר את שילון. את מקומו של שילון כראש מערכת־הספורט, יתפוס בינתיים אחד מעורכי תוכניות הספורט, **אלכס גלעד**.

95 אחוז מחוכניות

הטלוויזיה - קניית

מחקר שנערך על ידי המכון לעיתונות ולתקשורת המונית של אוניברסיטת טמפרה בפניגד ציף לעניין את מנהל מחלקת התוכניות של הטלוויזיה, **יצחק (צחי) שמעוני**. המחקר, שנערך על־פי הזמנת אונסק"ו, קובע כי 95% מתוכניות הטלוויזיה ממשרדות בטלוויזיה הישראלית. קניית מחזור־לארץ.

בכך חופסת ישראל את המקום הרא'

הכרתי. פעם הוא היה משתולל מכל דבר. גם היום הוא עצבני, אבל היום הוא מבוגר יותר."

העובדה שרוני התחתן הפכה אותו מחור שב יותר, עדין יותר, בחור שרבים מבקי שים את קירבתו.

חיים קשים

לכדורגל

חיי שר כדורגלן רצופים מיגבלות. החל משעות־שינה קבועות וכלה במזון שעליו לאכול. בערב־שבת הוא חייב לי' הישאר בבית, כדי לקום ביום־המישחק עירני ככל האפשר. המישקל חייב להישמר בהירות, אחרת יתקשה לגנוע במגרש. רוני מייחס לדברים אלה חשיבות מר' בה. ככדורגלן ששיחק בליגות מקצועני' יות, הוא יודע מה דרוש כדי להיות בעל־מיקצוע בשטח הכדורגל. היום הוא ממלא אחר כל ההוראות, הגם שרבות מהן אינן נידרשות בארץ.

ליעל אין הדבר קל כל־כך. "כולם יוצ' איים בערב־שבת לבלות", היא מספרת, "אנחנו חייבים להשאר בבית, מפני שלרוני אסור ללכת לישון מאוחר כלילה. אני נשארת, בליית־ברירה, ורואה טלוויזיה. כשהוא יוצא לשחק, אני דואגת שרק לא יקרה לו משהו. זה קשה. אפילו שהתי' רגלתי, זה ממשיך להיות קשה, אבל רוני אוהב להיות כדורגלן, וזה מה שהכי חשוב."

כשעל שומעת שאוהדים ניסו לפגוע ב' בעלה היא מתמלאת מרירות ופחד. "הוא יוצא בשבת, ואתה לא יודע מה יכול לי' היות. בחוץ־לארץ זה לא היה ככה. שם ידעתי שהוא יחזור אלי, בדיוק כמו ש' יצא."

שאלות

מטריות

לפעמים יושב רוני בחדר־הלבוש, לי' אחר מישחק מייגע או אכזבה כלשהי, שואל את עצמו: "למה אני עושה את כל הדברים האלה?" לפעמים הוא רוצה לגמור עם כל הטייפ הזה, עם המישחקים, הכדור וכל השאר, אלא שלאחר שניות אחדות הוא מתעשת וחוזר להיות רוני הכדורגלן. ויודע כי זהו הדבר שהוא אוהב יותר מכל. זהו ייעודו.

ההתרגשות אוהזת ברוני לפני כל מיש' חק. אפילו היום, אחרי 12 שנות מישחק רצופים הופעות, אוהזת בו צמרמורת כבר בערב המישחק. "צריך לנסות לא להיות לידו, לפני שהוא יוצא לשחק", מספרת יעל, "בדרך כלל הוא לא אוכל לפני מיש' חק. יש מישחקים שחשובים לו, שלפני' הם הוא מסתובב בבית כמו משוגע. מתי רגלים."

אחרי המישחק? "אם ניצח, ולא חשוב באיזו קבוצה שיחק, הוא נהדר. אם הפ' סידו, אני לא מדברת איתו בכלל. זה מסוכן. לא לי אלא שכל מילה מרגיזה אותו, אחרי כמה זמן הוא נרגע. עד להשבת הבאה כמובן."

המישחק טבוע ברוני בכל אבר מאברי גופו. ליבר דופק בכל פעם שהיריב מסכן את שער קבוצתו, או כשמישהו ממשחקי קבוצתו עשה טעות. הוא מוכן לתת הכל בשביל הצלחת הקבוצה.

"היום", אומר רוני, "אני יודע שהתי' ברים שעשיתי פעם היו מוטעים וגרמו לי נזק. אני משתדל לשחק בצורה היפה והטובה ביותר. זה קשה, כי מנסים להכ' שיל, אבל אני מאמין שאצליח."

הפועל תל־אביב חזרת ומברכת את שובו של רוני קלדרון להרכב. לאחר שלר' שה מישחקים זכתה הפועל בחמש נקודות מתוך שש אפשריות. בכל מישחק מאלה היה זה רוני שקרא לשחקנים לעבוד קשה ולזכות.

כבר במישחק הראשון ניתן היה להבחין בשוני שחל ברוח הקבוצה. משחקנים היודעים כי נחרץ גורלם, דבר שהתבטא בצורת המישחק, הפכו להיות לוחמים, מאמינים ומנצחים.

הקבוצה שגסטסה לבשה חיים חדשים ב' זכותו של רוני קלדרון, בזכותה של רעי' תו, יעל.